

By. For Diebliffet kan Kjøbenhavn ikke betragtes som en aaben By, og de Forsvarsforanstaltninger, som skulle træffes for at sikke Kjøbenhavn mod Angreb, maa træffes under Hensyn til, at den ikke er en aaben By. Men dertil paastaar jeg, er det Værn, som Flertallet har bragt i Forslag, ikke tilstrækkeligt. Den ærede Ordfører tog idag til Indtægt for det Forsvar, som Flertallet har tænkt sig, den Stilling, som et Mindretal i Udvalget iaar har indtaget. Han sagde: nu have vi den tekniske Sagkundskab for os med Hensyn til Tilstrækkeligheden af disse Forsvarsforanstaltninger. Jeg tror, at han senere ogsaa tog til Indtægt, at den finantzielle Sagkundskab havde godkjendt Nødvendigheden og Berettigelsen af den overordentlige Stat. Jeg skal nu ikke paa nogen Maade søge at svække Betydningen af den Sagkundskab, den militære Sagkundskab, tekniske Sagkundskab, der er tilstede i Udvalget, men jeg skal blot tillade mig at bemærke, at den ærede Ordfører for Udvalget har taget Noget til Indtægt, som han ikke er fuldt berettiget til at tage til Indtægt, i det Mindste ikke i den Udstrækning, hvori den ærede Ordfører har gjort det. Man kan ingenlunde sige: Her er blot Spørgsmaal om en Fjerdingvei Minepærring mer eller mindre, og kan man komme over alt det Øvrige, kan man ogsaa komme over denne Fjerdingvei. Denne Betragtning blev imødegaaet af den ærede Ordfører for Mindretallet, og jeg skal derfor ikke komme videre ind paa dette Punkt. Hvad der ofte staaer for Flertallet som noget særlig Uffrækkende, naar der er Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning, er den Tanke, at Kjøbenhavn skal befæstes ogsaa mod Landfiden. Der er Enighed, som jeg før udtalte, med Regjeringens Anskuelse om, at Hovedforsvaret skal koncentreras paa Sjælland, men der kan være Tvivl om, hvorvidt der er Enighed om, at dette Forsvar skal indskrænktes alene til et Forsvar ved Kysten, til en Imødegaaen af Landgangen, til en Kamp mod Sjenden, naar han rykker videre frem, eller om der skal søges tilveiebragt en Reduite for Heren, hvor den kan samle sig, hvor den kan optage den sidste Kamp. Naar Hovedstaden laa i Midten af Sjælland, og der fandtes der Alt for Hærens Vedkommende, hvad der findes i Kjøbenhavn, vilde det være naturligt at gjøre den til en Reduite, men saa længe Kjøbenhavn er Opbevaringssted for Hærens Fornødheder, anser jeg det for nødvendigt, at ogsaa den sikkes mod Landfiden; men jeg maa udtrykkelig fremhæve, at Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden aldeles ikke behøver nødvendigvis at betinge en Befæstning af Kjøbenhavn mod Landfiden. Det er min Overbevisning, at en Regjering, som var i nærmere Overensstemmelse med Flertallet i det nuværende Folkething, ikke vilde forelægge for Repræsentationen et Forslag, som i det Væsentlige var enslydende med det Forslag, som blev vedtaget her ved Forsvarssagens tredie Be-

handling. Det kan være, at jeg tager feil i min Overbevisning, men den staaer fast hos mig. Ligesaa fast er den Overbevisning, at den af Regjeringen forelagte samlede Plan, efter hvilken der til Befæstningsanlæg, Flaadens ekstraordinære Udvikling o. s. v. skulde anvendes et Beløb af 63 Millioner, om den end ikke er fuldstændig betryggende og den ubetinget bedste, dog er en saadan, at den, bragt til Udførelse, vilde sætte Landet i Stand til at yde et haardnakket Forsvar, at den mægtig vilde bidrage til, at Landets Neutralitet bliver respekteret, og at den sandsynligvis vilde bevirke, at Angreb paa Landet, som man med Sikkerhed kunde paaregne, naar det henlaa forsvarsløst, da vilde udeblive. Det er ogsaa min Overbevisning, at det vilde være muligt at bringe denne Plan til Udførelse for det Beløb, som er kalkuleret, og som af mig er nævnt, og man er derfor uberettiget til, naar man forhandler dette Spørgsmaal, bestandig at gaa ud fra en langt betydeligere Sum end den, Regjeringen har foreslået. — Den ærede Ordfører som ved et Par Ord til at berøre, hvorledes denne Regjerings samlede Plan var bleven benyttet ved de i afvigte Foraar stedfundne Folkethingvalg. Hvorledes man har benyttet den, veed jeg dels ikke, dels er dette en Sag, som ikke vedkommer mig videre, men jeg giver den ærede Ordfører Ret i, at man har været berettiget til at henholde sig til den Plan, som samlet blev forelagt dette Thing. Regjeringen har jo imidlertid i selve sit Forslag ikke fordrøet et større Beløb end 33 Millioner, og hvad der om dette Beløb og dets Anvendelse er udtalt i Conseilspresidentens Skrivelse til Udvalget, vedkjender jeg mig ganske. Selv om ikke mere end 33 Millioner blev bevilget, vilde enhver af de Foranstaltninger, som i Lovforslaget ere bragte i Forslag, komme til at gjøre deres fuldstændige Nytte. Det var jo naturligt, om Regjeringen, inden den gik til Drøftelsen af de enkelte Foranstaltninger, først dannede sig en klar Anskuelse om, hvilken Plan der i det Hele burde følges, og at en saadan er fremkommen paa Rigsdagen stete ikke alene, fordi Regjeringen fandt det i og for sig rigtigt og hensigtsmæssigt, men ogsaa fordi dette, som den ærede Ordfører udtalte, var et udtrykkeligt Forlangende af dette Thing. Regjeringens Forslag fandt i forrige Samling ikke Tilslutning af dette Things Flertal, og Lovforslaget, som det forlod Thinget, blev omændret i det ærede Thing og kom tilbage omtrent i den Stikkelse, hvori Regjeringen havde forelagt det. De Modifikationer i Regjeringens Forslag, der vare blevne foretagne i det andet Thing, vare i og for sig af ringe Betydning og kunde ikke være nogen Hindring for mig i at slutte mig til dette Forslag. Som bekendt blev Lovforslaget her forfattet ved den eneste Behandling, der fandt Sted. Jeg synes saaledes, at man maa kunne forstaa, at Regjeringen, naar